Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 20. oktober 1980

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens

(80/987/EØF)

(EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 87/164/EØF af 2. marts 1987	L 66	11	11.3.1987

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 20. oktober 1980

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens

(80/987/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser til beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, især for at sikre betalingen af deres tilgodehavender, under hensyntagen til kravet om en afbalanceret økonomisk og social udvikling i Fællesskabet;

der er stadig forskelle mellem medlemsstaterne for så vidt angår omfanget af beskyttelsen af arbejdstagerne på dette område; der bør udfoldes bestræbelser for at mindske disse forskelle, som kan have en direkte indvirkning på, hvorledes det fælles marked fungerer;

der er derfor grund til at fremme den indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne på dette område på et stadigt stigende niveau i henhold til artikel 117 i traktaten;

arbejdsmarkedet i Grønland afviger som følge af den geografiske beliggenhed og de nuværende erhvervsmæssige strukturer i området fundamentalt fra arbejdsmarkedet i de øvrige områder af Fællesskabet;

i det omfang Den hellenske Republik bliver medlem af Det europæiske økonomiske Fællesskab den 1. januar 1981 i overensstemmelse med akten vedrørende vilkårene for Den hellenske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne, bør de kategorier af arbejdstagere, hvis krav kan udelukkes i henhold til artikel 1, stk. 2, fastsættes i bilaget til direktivet under overskriften »Grækenland« —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFDELING I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på krav, som arbejdstagere i medfør af en arbejdsaftale eller et ansættelsesforhold har erhvervet i forhold til arbejdsgivere, der er insolvente i henhold til artikel 2, stk. 1.

2. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis fra dette direktivs anvendelsesområde udelukke krav fra visse kategorier af arbejdstagere, fordi arbejdstagernes arbejdsaftale eller ansættelsesforhold er af en særlig karakter, eller fordi der findes andre former for garanti, som sikrer arbejdstagerne en beskyttelse svarende til den, der fremgår af dette direktiv. Fortegnelsen over de i første afsnit omhandlede kategorier af arbejdstagere er indeholdt i bilaget.

([1]) EFT nr. C 135 af 9. 6. 1978, s. 2.
([2]) EFT nr. C 39 af 12. 2. 1979, s. 26.
([3]) EFT nr. C 105 af 26. 4. 1979, s. 15.

▼B

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse i Grønland. Denne undtagelse vil blive taget op til fornyet behandling, såfremt der sker en udvikling i de erhvervsmæssige strukturer i dette område.

Artikel 2

1. I henhold til dette direktiv anses en arbejdsgiver for at være insolvent:

a) når der er indgivet begæring om indledning af en procedure med hjemmel i de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i den pågældende medlemsstat, som vedrører arbejdsgiverens bo og sigter mod en samlet fyldestgørelse af hans kreditorer, og som åbner mulighed for at tage de i artikel 1, stk. 1, omhandlede krav i betragtning,

og

b) når den myndighed, som har kompetence i henhold til nævnte administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser,
   — enten har truffet afgørelse om indledning af proceduren,
   — eller har konstateret, at arbejdsgiverens virksomhed eller bedrift er lukket endeligt, og at de foreliggende aktiver ikke er tilstrækkelige til at berettige indledning af proceduren.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes nationale retsregler for så vidt angår definitionen af udtrykkene »arbejdstager«, »arbejdsgiver«, »løn«, »erhvervet ret«og »delvis erhvervet ret«.

AFDELING II

Bestemmelser vedrørende garantiinstitutionerne

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at garantiinstitutioner, med forbehold af artikel 4, sikrer arbejdstagerne betaling af tilgodehavender, der hidrører fra arbejdsaftaler eller ansættelsesforhold, og som vedrører løn for perioden inden en bestemt dato.

2. Den i stk. 1 omhandlede dato kan efter medlemsstaternes valg være:

— enten datoen, på hvilken arbejdsgiverens insolvens er indtrådt,
— eller datoen for meddelelsen om den pågældende arbejdstagers opsigelse på grund af arbejdsgiverens insolvens,
— eller datoen, enten på hvilken arbejdsgiverens insolvens er indtrådt eller for ophør af den pågældende arbejdstagers arbejdsaftale eller ansættelsesforhold på grund af arbejdsgiverens insolvens.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kan begrænse den i artikel 3 omhandlede betalingspligt for garantiinstitutionerne.

2. Såfremt medlemsstaterne gør brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed, skal de:

— for så vidt angår det i artikel 3, stk. 2, første led, omhandlede tilfælde, sikre betalingen af tilgodehavender for løn for de sidste tre måneder af arbejdsaftalen eller ansættelsesforholdet, som ligger inden for en periode af seks måneder forud for den dato, på hvilken arbejdsgiverens insolvens er indtrådt;
— for så vidt angår det i artikel 3, stk. 2, andet led, omhandlede tilfælde, sikre betalingen af tilgodehavender for løn for de sidste tre måneder af arbejdsaftalen eller ansættelsesforholdet, som ligger forud for datoen for meddelelsen om arbejdstagerens opsigelse på grund af arbejdsgiverens insolvens;
— for så vidt angår det i artikel 3, stk. 2, tredje led, omhandlede tilfælde, sikre betalingen af tilgodehavender for løn for de sidste atten måneder af arbejdsaftalen eller ansættelsesforholdet, som ligger forud for den dato, på hvilken arbejdsgiverens insolvens er indtrådt, eller datoen for ophør af arbejdstagerens arbejdsaftale eller ansættelsesforhold på grund af arbejdsgiverens insolvens. I disse

▼B

tilfælde kan medlemsstaterne begrænse betalingspligten for løn svarende til en periode på otte uger eller til flere tidsrum, der tilsammen udgør en periode af samme længde.

3. Medlemsstaterne kan dog for at undgå udbetaling af beløb, der overstiger dette direktivs sociale sigte, fastsætte et loft over garantien for betaling af arbejdstagernes tilgodehavender.

Såfremt medlemsstaterne gør brug af denne mulighed, skal de underrette Kommissionen om fremgangsmåderne ved fastsættelse af loftet.

Artikel 5

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende garantiinstitutionernes opbygning, finansiering og virksomhed, navnlig under iagttagelse af følgende principper:

a) institutionernes aktiver skal være uafhængige af arbejdsgivernes driftskapital og foreligge på en sådan måde, at der ikke kan gøres udlæg under en procedure i tilfælde af insolvens;

b) arbejdsgiverne skal bidrage til finansieringen, medmindre denne sikres fuldstændigt af offentlige myndigheder;

c) institutionernes betalingspligt består uanset om forpligtelserne til at bidrage til finansieringen er opfyldt.

AFDELING III

Bestemmelser vedrørende den sociale sikring

Artikel 6

Medlemsstaterne kan bestemme, at artikel 3, 4 og 5 ikke finder anvendelse på bidrag i henhold til nationale lovbestemte sociale sikringsordninger eller supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger, som ikke er omfattet af nationale lovbestemte sociale sikringsordninger.

Artikel 7

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at manglende indbetaling til deres forsikringsinstitutioner af tvungne bidrag, som arbejdsgiveren i henhold til nationale lovbestemte sociale sikringsordninger var pligtig at betale, inden han blev insolvent, ikke begrænser arbejdstagerens ret til ydelser over for disse forsikringsinstitutioner, i det omfang arbejdstagerbidragene på forhånd er fradraget den udbetalte løn.

Artikel 8

Medlemsstaterne sikrer, at de nødvendige foranstaltninger træffes for at beskytte interesser hos arbejdstagere og personer, der allerede havde forladt arbejdsgiverens virksomhed eller bedrift på datoen for dennes insolvens, for så vidt angår erhvervet ret eller delvis erhvervet ret til ydelser i forbindelse med alderdom, herunder ydelser til efterladte, i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger, som ikke er omfattet af nationale lovbestemte sociale sikringsordninger.

AFDELING IV

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 9

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at anvende eller indføre administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som er gunstigere for arbejdstagerne.

▼B

Artikel 10

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for:

a) at træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at undgå misbrug;

b) at afvise eller begrænse den i artikel 3 omhandlede betalingspligt eller den i artikel 7 omhandlede garantipligt, såfremt det viser sig, at opfyldelse af pligten ikke er rimelig på grund af særlige forbindelser mellem arbejdstager og arbejdsgiver og af sammenfaldende interesser, der medfører en stiltiende aftale mellem disse.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for en frist af seksogtredive måneder efter dets meddelelse. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Inden for en frist på atten måneder efter udløbet af den i artikel 11, stk. 1, fastsatte periode på seksogtredive måneder fremsender medlemsstaterne alle relevante oplysninger til Kommissionen for at gøre det muligt for denne at udarbejde en rapport til Rådet vedrørende anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG

Kategorier af arbejdstagere, hvis krav kan udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde i henhold til artikel 1, stk. 2

I. **Arbejdstagere, hvis arbejdsaftale eller ansættelsesforhold er af en særlig karakter**

A. GRÆKENLAND

Skipper og besætning på et fiskerfartøj, såfremt og i det omfang aflønning sker i form af deltagelse i overskuddet eller i fartøjets bruttoindtjening.

▼M1

B. SPANIEN

Tjenestefolk, der er ansat af en fysisk person.

▼B

►M1 C. ◄ IRLAND

1. Hjemmearbejdere (dvs. personer, der arbejder på akkord i hjemmet), såfremt de ikke har en skriftlig arbejdsaftale.

2. Nære slægtninge til arbejdsgiveren, der ikke har en skriftlig arbejdsaftale, og hvis arbejde vedrører en privatbolig eller landbrugsbedrift, hvor arbejdsgiveren og disse nære slægtninge har deres bopæl.

3. Personer, der normalt arbejder mindre end atten timer om ugen for en eller flere arbejdsgivere, og som ikke i det væsentlige lever af lønnen for dette arbejde.

4. Personer, der er beskæftiget inden for fiskeri ved sæsonarbejde, løst eller på deltid, og hvis aflønning sker i form af deltagelse i fangstudbyttet.

5. Arbejdsgiverens ægtefælle.

►M1 D. ◄ NEDERLANDENE

Tjenestefolk, der er ansat af en fysisk person, og som arbejder mindre end tre dage om ugen for den pågældende fysiske person.

►M1 E. ◄ DET FORENEDE KONGERIGE

1. Skipper og besætning på et fiskerfartøj, når aflønning sker i form af deltagelse i overskuddet eller i fartøjets bruttoindtjening.

2. Arbejdsgiverens ægtefælle.

▼A1

F. ØSTRIG

1. Medlemmer af et selskabs ledende organer, som repræsenterer selskabet i henhold til dettes vedtægter.

2. Selskabsdeltagere, som kan udøve en dominerende indflydelse i selskabet, selv om denne indflydelse er baseret på finansiel deltagelse.

G. SVERIGE

En ansat eller en ansats efterlevende, som selv eller sammen med sine nære slægtninge besad en væsentlig del af arbejdsgiverens bedrift eller forretning, og som havde en væsentlig indflydelse på driften. Dette gælder også i tilfælde, hvor arbejdsgiveren er en juridisk person uden egen bedrift eller forretning.

▼B

II. **Arbejdstagere, der er omfattet af andre former for garanti**

A. GRÆKENLAND

Skibsbesætninger.

B. IRLAND

1. Fastansatte pensionsberettigede arbejdstagere, der er beskæftiget af en lokal eller anden offentlig myndighed eller af en offentlig transportvirksomhed.

2. Pensionsberettigede lærere, der er beskæftiget i en af følgende uddannelsesinstitutioner: National Schools, Secondary Schools, Comprehensive Schools eller Teacher' Training Colleges.

3. Fastansatte pensionsberettigede arbejdstagere, der er beskæftiget på private hospitaler, som finansieres af finansministeriet.

C. ITALIEN

1. Arbejdstagere, der drager fordel af lovbestemte ydelser til sikring af lønnen i tilfælde af økonomisk krise i virksomheden.

2. Skibsbesætninger.

D. DET FORENEDE KONGERIGE

1. Registrerede havnearbejdere, bortset fra dem, der udelukkende eller hovedsageligt er beskæftiget ved andet arbejde end havnearbejde.

2. Skibsbesætninger.